

محاسبه هزینه بیماری و بار بیماری سل در تهران: ۱۳۹۰

چکیده

مقدمه: بیماری های مزمن مانند بیماری سل، میزان بیماری زایی و مرگ و میر قابل توجهی را سبب می شوند. سل دارای رتبه هفتم در بار جهانی بیماری ها بر اساس معیار سال های زندگی تعدیل شده بر اساس ناتوانی است. تحلیل - های اقتصاد بهداشتی برای تخمین ارزش اثرات اقتصادی مداخلات بهداشتی متفاوت، به منظور تخصیص مناسب پول و منابع عمومی، می توانند مورد استفاده قرار گیرند.

روش بررسی: در مجموع ۱۲۱ پرسشنامه از طریق بازبینی پرونده بیمار و مصاحبه تلفنی با بیمار جمع آوری گردید. در روش محاسبه هزینه، از رویکرد پایین به بالا و بر مبنای شیوع، و برای محاسبه هزینه های غیر مستقیم نیز از رویکرد سرمایه انسانی استفاده شد. همچنین بار بیماری بر حسب روزهای تعدیل شده با ناتوانی (دالی) به دست آمد.

نتایج: متوسط هزینه انجام شده به ازای هر بیمار برابر با ۳۵,۰۱۲,۱۱۷ ریال برآورد گردید که سهم بیشتر آن را (۲۱,۷۴۵,۹۰۰ ریال) آن مربوط به هزینه های بیمارستانی بوده است. برای کل بیماران مبتلا به سل در تهران در سال ۱۳۹۰ و با احتساب هزینه های غیر مستقیم ناشی از فوت بیماران، هزینه ای معادل ۱,۳۲۸,۵۰۱,۹۰۰ ریال (۹,۲۶۳,۶۸۱ دلار) صرف شده است. بار بیماری بر حسب دالی ۱۰۶۲/۴۴ سال بدست آمد که از این مقدار ۵۱۸/۸۴ سال مربوط به سال های از دست رفته در اثر مرگ زودرس و ۵۴۳/۶ سال مربوط به سال های از دست رفته در اثر ناتوانی بیماران بوده است.

بحث و نتیجه گیری: همانگونه که نتایج حاصل نشان دادند، هزینه ها و بار بیماری سل در تهران بسیار بالا می باشد. قسمت عمده هزینه هایی که خانواده ها متحمل می شوند در یک مدت کوتاه و معمولاً در بین دو تا سه ماه اتفاق می افتند. بیشترین بار بیماری محاسبه شده مربوط به ناتوانی بیماران و طولانی بودن دوره درمان آن ها می باشد.

واژه های کلیدی: بیماری سل، هزینه بیماری، بار بیماری